REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 21. oktobar 2019.godine
Br.ref.:RK1450/19

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI95/19

Podnosilac

Ruzhdi Bejta

Ocena ustavnosti Presude Vrhovnog suda Republike Kosovo, Rev. 54/2019, od 11. marta 2019. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, Predsednik
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gerxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzi Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Ruzhdi Bejta sa mestom stanovanja u Prištini (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava Presudu Vrhovnog Suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Vrhovni Sud) [Rev. nr. 54/2019] od 11. marta 2019. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je zahtev za ocenu ustavnosti osporene Presude kojom se, po navodima podnosioca zahteva, povređuju njegova prava koja su zagarantovana članovima 23 [Ljudsko dostojanstvo], 24 [Jednakost pred Zakonom], 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) i članom 6 [Pravo na pravično suđenje] Evropske Konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu: EKLjP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113. stavovima 1 i 7 [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, na članu 22. [Procesuiranje podnesaka] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o Radu).

Postupak pred Ustavnim Sudom

5. Dana 12. juna 2019. godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev pred Ustavnim Sudom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).

6. Istog dana, Predsednica Suda je imenovala sudiju Remzije Istrefi-Peci za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, u sastavu sudija: Arta Rama-Hajrizi (predsedavajuća), Gresa Caka-Nimani i Safet Hoxha.

7. Dana 9. jula 2019. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva o registraciji zahteva i poslao je jednu kopiju zahteva i Vrhovnom Sudu.

8. Dana 10. jula 2019. godine, podnosilac zahteva je podneo Sudu nekoliko obrazaca komisije za ispitivanje, kao i nekoliko podnesaka koje je podnosilac zahteva podneo Osnovnom sudu.

9. Dana 8. oktobra 2019. godine, Veće za razmatranje je razmatralo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno je preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

10. Dana 18. oktobra 2012. godine , Direkcija za Obrazovanje u Opštini Priština je objavila konkurs za popunjavanje radnih mesta za "Direktora" i "Zamenika Direktora" u nekim osnovnim i srednjim školama, a među njima I za srednju medicinsku školu "Dr. Ali Sokoli" u Prištini.

11. Podnosilac zahteva je konkurisao za Direktora srednje medicinske škole "Dr. Ali Sokoli".

12. Dana 8. novembra 2012. godine, Predsednik opštine Prištine je, odlukom [br. ref. 020-40894] imenovao "Komisiju za intervjue". Ova komisija je pozvala pet kandidata na intervjue. Od ovih pet kandidata, Komisija za Intervjue je sastavila uži spisak sa imenima tri kandidata koji su prikupili najviše poena. Na ovom užem spisku kandidata nije bila uključena i kandidatura podnosioca zahteva. Navedeni spisak je poslat Opštini Priština sa preporukom da se postupak odabira Direktora finalizuje odlukom Predsednika Opštine Priština. Odlukom ovog potonjeg, za Direktora srednje medicinske škole "Dr. Ali Sokoli" izabran je kandidat koji je bio prvi na listi, sa najviše poena, odnosno I.R.

13. Dana 25. februara 2013. godine, podnosilac zahteva je, nezadovoljan Odlukom o odabiru I.R. za Direktora, podneo žalbu pred Komisijom za žalbe pri Ministarstvu Obrazovanja, Nauke i Tehnologije (u daljem tekstu: Komisija za žalbe MONT-a).

14. Dana 18. marta 2013. godine, Komisija za žalbe MONT-a je proglasila sebe nenadležnom da odluči u vezi sa žalbom podnosioca zahteva zato što je, po njima, zapošljavanje nastavnog osoblja i odabir direktora škola, nadležnost Opština.

15. Podnosioca zahteva podneo tužbu pred Osnovnim Sudom u Prištini (u daljem tekstu: Osnovni Sud), tražeći od tog suda da poništi Odluku Opštine Priština u vezi sa odabirom kandidata I.R. za Direktora, i da obaveže Opštinu Priština da sa liste kandidata koji su se prijavili izvrši odabir kandidata za Direktora. On je takođe zatražio i kompenzaciju nerealizovanih plata za poziciju Direktora. Podnosilac zahteva je obrazložio svoj tužbeni zahtev činjenicom da, po navodima u tužbenom zahtevu, na navedenu poziciju je odabrana osoba koja nije bila kvalifikovana za završni deo takmičenja za Direktora. Podnosilac zahteva je smatrao da on treba da bude imenovan za pobednika tog konkursa a ne osoba koja je već izabrana za tu poziciju.

16. Dana 8. decembra 2014. godine, Osnovni sud je, putem Presude [C. br. 1388/14] odbio kao neosnovan tužbeni zahtev podnosioca zahteva. Kao razlog odbijanja tužbenog zahteva Osnovni sud je, između ostalog, naglasio da je podnosilac zahteva zasnovao svoj tužbeni zahtev na *"na pretpostavkama i navodima koji nisu zasnovani na činjenicama"* i imajući u obzir da po članu 7 Zakona br. 03/L-006 o Parničnom postupku (u daljem tekstu: ZPP) *"stranke imaju pravo da podnesu sve činjenice i da predlože dokaze sa kojima se* konstatuju *te činjenice [...]"*, - tužbeni zahtev podnosioca zahteva je neosnovan. S tim u vezi, Osnovni sud je naglasio da podnosilac zahteva nije pružio dokaze koji mogu potvrditi osnovanost njegovog tužbenog zahteva, dok je tužena, odnosno Opština Priština, obrazložila da je odabir određenog kandidata za Direktora izvršen na osnovu jednog regularnog postupka. Na osnovu takvog činjeničnog stanja, Osnovni Sud je ocenio da se tužbeni zahtev podnosioca zahteva treba odbiti kao neosnovan.

17. Protiv gore navedene presude Osnovnog Suda, podnosilac je podneo žalbu pred Apelacionim Sudom zbog pogrešne primene materijalnog i proceduralnog prava kao i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

18. Dana 10. septembra 2018. godine, Apelacioni sud je Presudom [AC. br. 2904/15], odbio zahtev podnosioca zahteva kao neosnovan i potvrdio je Presudu Osnovnog suda [C. br. 1388/14] od 8. decembra 2014. godine. Apelacioni sud je obrazložio neosnovanost žalbe polazeći od činjenice da, po njemu, Osnovni sud je odbio kao neosnovan tužbeni zahtev podnosioca zahteva na pravilan način i bez ozbiljnih povreda odredbi parničnog postupka. Dalje, smatralo se da je Osnovni Sud pravilno i u potpunosti razmotrio dokaze i činjenice i da je pravilno primenio materijalno pravo .

19. Protiv gore navedene presude Apelacionog suda, podnosilac zahteva je podneo zahtev za reviziju pred Vrhovnim Sudom, navodeći povrede odredbi parničnog postupka i pogrešnu primenu materijalnog prava.

20. Dana 11. marta 2019. godine, Vrhovni sud je Presudom [Rev. br. 54/2019] odbacio kao neosnovan zahtev za reviziju podnosioca zahteva, uz obrazloženje da navodi iz revizije u vezi sa navedenim povredama odredbi parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava ne postoje. Vrhovni sud je naglasio da u skladu sa članom 222 ZPP-a, revizija nije osnovana.

21. Tačnije, Vrhovni Sud je u svojoj Presudi naglasio sledeće:

> *" Vrhovni sud Kosova je, polazeći iz jednog takvog stanja stvari, našao da je drugostepeni sud pravično primenio odredbe parničkog postupka i pravično je primenio i materijalno pravo kada je odbio žalbu tužitelja. Pobijena presuda nije obuhvaćena bitnim povredama odredaba parničkog postupka koje ovaj Sud ocenjuje po službenoj dužnosti.*
>
> *Tužitelj u postupku prvostepenog suda, nije pružio dokaze kojim bi dokazao pouzdanost navoda u vezi sa povredama materijalnog i postupačnog zakona prilikom njegovog ne biranja. Zbog ne postupanja tužitelja u smislu odredbe iz člana 319. 1. ZPP-a ne može da se optereti odgovornošću sud, kao njegov propust.*
>
> *Predočenja u reviziji u vezi sa navodnim povredama odredaba parničkog postupka koji se odnose na falsifikovanje zapisnika komisije za intervijuisanje kandidata, ovaj sud je ocenio kao neprihvatljive pošto tužitelj nije predstavio činjenice nad kojima zasniva svoje navode i nije predložio dokaze kojima se utvrđuju ove činjenice. ".*

Navodi podnosioca zahteva

22. Podnosilac zahteva tvrdi da je Vrhovni Sud, odbijanjem njegovog zahteva za reviziju kao neosnovanog, povredio njegova prava koja su zaštićena članovima 23, 24, i 31 Ustava kao i pravo koje je zagarantovano članom 6 EKLjP-a.

23. Po podnosiocu zahteva, odredbe gore navedenih članova "*predstavljaju* ustavnu *garanciju za zaštitu ljudskog dostojanstva, slobode i jednakosti i to su osnovne* vrednosti *jednog demokratskog društva koje je zasnovano na vladavini prava* ".

24. Na kraju, podnosilac zahteva se obratio Sudu sa sledećim zahtevom:

> *"[...] tražim od Ustavnog suda da evidentira povrede navedene u preliminarnim presudama i da odobri moj zahtev, jer smatram da su najviši sudovi u zemlji u vezi sa ovim predmetom doneli odluke koje su u suprotnosti sa pravom".*

Ocena prihvatljivosti zahteva

25. Sud prvo razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane Ustavom i dalje navedene Zakonom i utvrđene Poslovnikom o Radu.

26. U tom smislu, Sud se prvo poziva na stavove 1 i 7,člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

Član 113 Ustava
[Jurisdikcija i ovlašćene strane]

> *1. „Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.*
>
> *[...]*
>
> *7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom".*

27. Sud se takođe poziva na član 47 [Individualni zahtevi], Zakona, koji propisuje:

Član 47 Zakona
[Individualni zahtevi]

> *1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.*
>
> *2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.*

28. Pre svega, što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud ocenjuje da je podnosilac ovlašćena strana koja osporava jedan akt javnog organa, odnosno Presudu Vrhovnog Suda [Rev. br. 54/2019] od 11. marta 2019. godine, nakon što je iscrpeo sve dostupne pravne lekove određene Zakonom. Samim tim, Sud smatra da je podnosilac zahteva ispunio uslove predviđene stavovima 1 i 7 člana 113 Ustava i članom 47 Zakona.

29. Međutim, Sud takođe treba da se pozove i na druge relevantne uslove prihvatljivosti koji su određeni Zakonom i Poslovnikom o Radu, odnosno, članu 48 [Tačnost podneska] Zakona i pravilu 39 (1) (d) Poslovnika o Radu, koji propisuju:

Član 48.
[Tačnost podneska]

"Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori".

Pravilo 39
[Kriterijum o prihvatljivosti]

(1) Sud može smatrati zahtev prihvatljivim:

[...]

(d) ako zahtev tačno razjašnjava i, adekvatno iznosi činjenice i navode da su prava ili odredbe ustava povređene.

30. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud, pre svega, naglašava da se član 48 Zakona ogleda i dalje konkretizuje pravilom 39 (1) (d) Poslovnika o Radu i kao takve – ove dve odredbe – se trebaju čitati zajedno. (Vidi, u vezi sa principom zajedničke primene ovih odredbi, Rešenje o neprihvatljivosti KI02/18, podnosilac *Vlada Republike Kosovo [Ministarstvo Sredine i Prostornog Planiranja]*, Rešenje o neprihvatljivosti od 20. juna 2019. godine, stav 36).

31. U tom smislu, Sud primećuje da član 48. Zakona sadrži dva uslova. Prvi se sastoji iz (i) obaveze podnosilaca zahteva i njihove dužnosti da tačno preciziraju prava i slobode koja su im navodno povređena od strane javnog organa - čiju odluku osporavaju; i drugi se sastoji iz (ii) obaveze podnosilaca zahteva i njihove dužnosti da tačno preciziraju konkretni akt javnog organa kojeg žele da ospore pred Ustavnim sudom. Oba ova uslova člana 48. Zakona a posebno prvi uslov, odražava se na pravilo 39. (1) (d) Poslovnika o radu gde se zahteva da jedan zahtev podnet Sudu treba da je tačno razjašnjen i da na adekvatan način predstavlja činjenice i navode o kršenju prava ili ustavnih odredaba.

32. Što se tiče ovih kriterijuma prihvatljivosti koji su određeni Zakonom i dalje utvrđeni u Poslovniku o Radu, Sud naglašava da nasuprot činjenici što je podnosilac zahteva jasno naglasio da on osporava Presudu Vrhovnog Suda [Rev. br. 54/2019] od 11. marta 2019. godine, kao i činjenice da je on spomenuo odredbe za koje on smatra da su mu povređene, odnosno članove 23, 24, i 31 Ustava i član 6 EKLjP-a, on nije ispunio svoju obavezu da *"na adekvatan način predstavi [...] navode o povredama prava ili ustavnih odredbi"* od strane javnog organa, odnosno Vrhovnog Suda u ovom konkretnom slučaju. Podnosilac zahteva se nije upustio ni u kakvo obrazloženje njegovih navoda. On je samo spomenuo gore navedene članove Ustava i EKLjP-a ne objašnjavajući ni na koji način kako su isti povređeni od strane Vrhovnog Suda ili od strane drugih redovnih sudova koji su odlučivali u vezi sa njegovim tužbenim zahtevom.

33. U svetlu gore pomenutih okolnosti, Sud primećuje da podnosilac zahteva nije uspeo da jasno precizira svoje navode u vezi sa povredama prava i sloboda zagarantovanih Ustavom i samim tim nije uspeo da ispuni zahteve

prihvatljivosti propisane članom 48. Zakona a u vezi sa pravilom 39. (1) (d) Poslovnika o radu (Vidi, predmet Ustavnog Suda KI02/18, citirano iznad, stavovi 40-41).

34. Čak i na nivou ESLjP-a, predmeti kada podnosioci zahteva navedu samo članove EKLjP-a, ali ne pojasne i ne preciziraju svoje navode, takvi zahtevi se proglašavaju neprihvatljivim zbog nedostatka obrazloženja u vezi sa navodima o povredama EKLjP-a. Zahtevi da se predstavi sadržaj činjenica i navodnih povreda EKLjP-a sa odgovarajućim argumentima se traži i u pravilu 47 [Sadržaj individualnog zahteva] Poslovnika o Radu ESLjP-a a koje proizilazi iz člana 35 [Uslovi prihvatljivosti] EKLjP-a. Nepoštovanje zahteva koji su predviđeni u ovim regulatornim odredbama čini da se zahtevi ne uzimaju u razmatranje po meritumu od strane ESLjP-a. (Vidi, u tom smislu, slučajeve ESLjP-a u kojima podnosioci nisu uopšte obrazložili svoje navode u vezi sa povredom EKLjP-a: *Yekaterina Afanasyevna Trofimchuk protiv Ukrajine*, predstavka br. 4241/03, Odluka od 31. maja 2005. godine; i, *Michel Baillard protiv Francuske*, predstavka br. 6032/04, Odluka od 25. septembra 2008. godine).

35. Stoga, Sud utvrđuje da zahtev podnosioca zahteva ne precizira jasno i na adekvatan način ne predstavlja navode u vezi sa povredama njegovih prava i sloboda i kao takav, zahtev treba da se odbije zbog neispunjavanja uslova prihvatljivosti propisanih članom 48. Zakona a u vezi sa pravilom 39. (1) (d) Poslovnika o radu..

36. Prema tome, Sud zaključuje da se zahtev podnosioca treba proglasiti neprihvatljivim.

IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Republike Kosova, u skladu da članom 113.1 i članom 113.7 Ustava, članom 48 Zakona i pravilom 39 (1) (d) Poslovnika o radu, dana 8. oktobra 2019. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;

II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;

III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20 (4) Zakona;

IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Remzije Istrefi-Peci

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi